

BENAUANCES I PARÀBOLES DE JESÚS

*Un dels racons més atractius del país de Jesús és el llac de
Tiberíades i els pobles del voltant.*

*En aquest indret Jesús hi va centrar gairebé tota la seva
activitat. Un dia inspirat i commogut per la presència de les
multituds, va donar a conèixer les **Benaurances** o menares de
viure i ser feliços.*

UNA EXPERIÈNCIA INESPERADA

A vegades els mitjans de comunicació ens fan propaganda de marques de cotxes, de joguines i d'estils de vida que semblen conduir a la plena felicitat, una felicitat, però, basada en els diners o en la vida fàcil.

Com diu la dita popular, "els diners no fan la felicitat, però hi ajuden". I potser és cert, però ara no parlem d'aquesta classe de felicitat. Us volem proposar una nova manera de pensar en la felicitat.

- Escriviu en un paper el nom de tres coses necessàries per viure feliços (no han de ser materials). Després digueu en veu alta el que heu apuntat i contrasteu les diferents opinions. Al final, però, segurament que arribareu a la conclusió que cal una sola cosa per aconseguir la felicitat autèntica. Amb els papers ben decorats, farem un mural i posarem un bon títol.

ENS HO DIU L'EVANGELI

A la muntanya de les Benaurances s'hi va aplegar una multitud de gent. Llavors Jesús començà a explicar la seva manera d'entendre la felicitat.

Per llegir el text haurem de buscar a la Bíblia Mt 5, 1-12

● Penseu que alguna de les maneres que té Jesús d'entendre la felicitat serviria per a fer un anunci de la televisió? per què?

Quina de les felicitats proclamades per Jesús us sorprèn més?

És difícil aquesta manera d'entendre la felicitat? Per què?

Com devia reaccionar la gent en sentir aquelles paraules de Jesús?

Qui eren els qui escoltaven Jesús? Era gent molt diversa: famílies senceres, pescadors avergonyits de la vida que duïen, curiosos, treballadors i treballadores i també alguns espies o personatges importants de la societat d'aquell temps.

Jesús sabia que una de les preocupacions de les persones era buscar i trobar la felicitat. La busquem sempre, encara que de vegades la trobem i d'altres vegades no.

1. Explica que és per tu la felicitat.

2. Fes un dibuix que representi per tu la felicitat i explica' l als teus companys.

LES PARÀBOLES DE JESÚS

Jesús parlava sobre temes molt profunds de les persones: la vida secreta dels seu cor i la seva consciència. Ho feia a través d'unes narracions i contes que s'inventava a partir de les observacions de la vida del camp, ja que era l'ambient en què es movia.

Tothom entenia els comentaris que feia Jesús. Després d'explicar aquestes narracions, que anomenava paràboles, sovint deia: "Qui tingui orelles per escoltar, que escolti". És com si digués que, per entendre'l, només calia obrir el cor amb el desig d'escoltar.

Ara buscarem a la Bíblia una paràbola i la llegirem. Lc 15, 1-10.

 Per què Jesús explica aquesta paràbola?
Quina és la lliçó que Jesús pretén donar-nos?
A qui es refereix, en realitat, quan parla de la moneda perduda? I quan parla de la dona que la busca?

3. Escriu aquesta frase amb lletres grosses i pinta-les: Quan Jesús parlava de monedes perdudes, es referia a les persones i a les actituds del cor.

HE APRÈS

- *Tots busquem la felicitat*
- *Jesús tenia una manera de buscar la felicitat i trobar-la molt diferent de la que tenen certes persones o de la que ens presenten sovint per televisió.*
- *Jesús ensenyava amb paràboles, que eren unes narracions o contes que ell mateix s'inventava, extretes de la vida del camp i de les coses que passaven en la vida de cada dia.*

